

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Cucuș Valentin,
reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Cucuș Valentin împotriva Ministerului Afacerilor
Interne, persoane terțe Inspectoratul General al Poliției și Țurcan Vitalie, cu
privire la anularea actului administrativ individual de defavorabil,
restabilirea în funcție, încasarea salariului restant pentru perioada absenței
forțate de serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor
de judecată

împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-135/24
NR. PIGD2-22153875-01-3ra-07022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Sîrbu,
Instanța de apel : A. Bostan, I. Dutca, Gr. Dașchevici,

23 octombrie 2024

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de
Cucoș Valentin, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 octombrie 2022, Cucuș Valentin, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoane terțe Inspectoratul General al Poliției și Țurcan Vitalie, cu privire la anularea actului administrativ individual de defavorabil, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea din 11 iulie 2013 a Judecătorei Centru mun. Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Cucuș Valentin împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la lucru, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

3. Astfel, conform hotărârii judecătorești sus menționate a fost anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.204 ef din 27 martie 2013, în partea concedierii lui Cucuș Valentin, fiind restabilit în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău începând cu 11 iulie 2013, s-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Cucuș Valentin salariul pentru lipsa forțată de la lucru pentru perioada 27 martie 2013 până la 11 iulie 2013 în sumă de 24 994,15 lei, cu efectuarea reținerilor obligatorii din salariul achitat conform legislației în vigoare, s-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul lui Valentin Cucuș prejudiciul moral cauzat în mărime de 10 000 de lei. Totodată, a fost indicat că hotărârea în privința restabilirii în funcție și încasării unui salariu mediu în mărime de 7 209,89 de lei pentru absența forțată de la lucru, urmează a fi executată imediat.

4. Prin decizia din 18 septembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, apelurile declarate de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul

General al Poliției au fost respinse, cu menținerea hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013.

5. Ulterior, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2014, recursurile declarate de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei instanței de apel, au fost considerate inadmisibile.

6. A menționat reclamantul că, prin ordinul IGP nr.45ef. din 24.01.2014, a fost repus în funcția anterior deținută, de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău, de la 11.07.2013.

7. La fel, după emiterea încheierii din 15 ianuarie 2014 a Curții Supreme de Justiție, inter alia, a fost dispusă achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 27.03.2013 - 12.11.2013, adică pentru perioada 27.03.2013 - 11.07.2013 indicată în hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, inclusiv pentru perioada de la 11.07.2013 și până la data repunerii efective la locul de muncă, conform ordinului MAI nr. 388ef din 12.11.2013.

8. Prin ordinul IGP 519ef. din 25.08.2014, Cucuș Valentin a fost retrogradat în funcție, fiind numit în funcția de ofițer superior de investigații al Biroului crime grave al Secției investigații infracțiuni al IP Cahul.

9. Ulterior, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 12.11.2014, emisă la cererea de revizuire a Inspectoratului General al Poliției din 17.05.2014, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2013 și hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013.

10. Astfel, pentru punerea în executare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 12.11.2014, Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul prin care a anulat toate ordinele de executare a hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, inclusiv de repunere în funcție și de achitare a salariului pentru absența forțată de la muncă lui Cucuș Valentin. De asemenea, prin ordinul IGP nr.705ef. din 13.11.2014, au fost revocate ordinele IGP nr.45ef din 24.01.2014 și 519ef. din 25.08.2014.

11. Prin ordinul IGP nr.700ef. din 17.12.2019 Cucuș Valentin a fost angajat în cadrul Inspectoratului General al Poliției, unde a activat până la data de 01.02.2022, conform ordinului IGP nr.42ef. din 28.01.2022.

12. La 16.06.2020 Agentul guvernamental al RM a depus cerere de revizuire, inclusiv împotriva deciziei din 12.11.2014 a Curții Supreme de Justiție, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15.07.2020 a fost casată Decizia Curții Supreme de Justiție din 12.11.2014 și a fost respinsă cererea de revizuire a Inspectoratului General al Poliției din 17.05.2014.

13. Drept urmare, a intrat în vigoare hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2013, prin care s-a dispus repunerea lui Cucuș Valentin în funcția anterior deținută și achitarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

14. Reclamantul a invocat că, întru executarea hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, a fost emis ordinul MAI nr.122ef.

din 13.09.2022, prin care s-a dispus: - Se anulează ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.204ef. din 27.03.2012, în partea ce se referă la concedierea colonelului de poliție Cucuș Valentin, comisar al Comisariatului de Poliție Rîșcani al CGP al mun. Chișinău; - Se revocă ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.179ef. din 25.11.2014 „Cu privire la revocarea ordinelor MAI nr.388 ef. din 12.11.2013 și nr.28ef. din 10.02.2014 în privința lui Cucuș Valentin”; - Se consideră restabilit Cucuș Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău în perioada 11.07.2013 - 17.12.2019.

15. Reclamatul a susținut că, în aceste circumstanțe, pe de o parte, a intrat în vigoare, inter alia, ordinul MAI nr.388 ef. din 12.11.2013, prin care Cucuș Valentin a fost repus în funcția de comisar al CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău, iar pe de altă parte, din motive necunoscute, Cucuș Valentin a fost considerat restabilit doar până la data de 17.12.2019.

16. A menționat că, potrivit ordinului MAI nr.388 ef. din 12.11.2013, colonelul de poliție Cucuș Valentin nu a fost repus în funcția de „șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău”, dar a fost restabilit în funcția de „comisar al CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău”, care nu a existat la data emiterii ordinului și nici nu corespunde cu funcția indicată în hotărârea de judecată.

17. Reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, instanța de judecată a dispus de a-l restabili pe Cucuș Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău începând cu data de 11 iulie 2013.

18. Respectiv, în actuala redacție a ordinului MAI nr.122ef. din 13.09.2022, au intrat în vigoare ordinele MAI nr.388 ef. din 12.11.2013 și nr.28ef. din 10.02.2014.

19. Totodată, din ordinul MAI nr.122ef. din 13.09.2022, nu este clar din care considerente Cucuș Valentin a fost restabilit doar până la data de 17.12.2019 și prin ce se justifică acest fapt.

20. După cum s-a indicat în ordinul MAI nr.122ef. din 13.09.2022, temei de emiterie a acestuia a servit încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2020, în temeiul căreia a intrat în vigoare hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013.

21. Astfel, obligația de a emite actul de rigoare, ordinul de restabilire la locul de muncă, a apărut odată cu emiteria încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2020.

22. Consideră reclamantul că odată ce obligația de a emite ordinul de restabilire la locul de muncă, a apărut după data de 15 iulie 2020, nu este posibil de a constata că salariatul a fost restabilit și încă pe o perioadă anterioară datei intrării în vigoare a hotărârii judecătorești și fără să existe actul în vigoare.

23. În atare circumstanțe, se atestă faptul că Ministerul Afacerilor Interne consideră că a fost executată o hotărâre judecătorească de restabilire la locul

de muncă, care a intrat în vigoare la data de 15.07.2020, prin simplul fapt că a constatat că salariatul s-a reangajat pentru o perioadă anterioară emiterii hotărârii judecătorești.

24. Astfel, pe de o parte, nu există actul de restabilire a lui Cucuș Valentin la locul de muncă indicat de instanța de judecată, iar pe de altă parte, Ministerul Afacerilor Interne face careva constatări pentru o perioadă care nu corespunde cu data în care a intrat în vigoare hotărârea judecătorească. Adică, în contextul în care hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, cu privire la repunerea în funcția anterior deținută, a devenit executorie la data de 15 iulie 2020, Ministerul Afacerilor Interne nu putea să ajungă la concluzia că a executat această hotărâre, dacă nu a emis nici un act prin care să dispună repunerea lui Cucuș Valentin în funcția anterior deținută. Or, alegația Ministerului Afacerilor Interne precum că Cucuș Valentin a fost angajat la data de 18.12.2019 într-o funcție cu statut special, nu poate substitui executarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013 și a încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2020.

25. A menționat reclamantul că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției a fost angajat la data de 19.12.2019, care deși este o subdiviziune a Ministerului Afacerilor Interne, este un alt angajator, o altă entitate și o altă persoană juridică.

26. Potrivit ordinului IGP nr.700ef din 17.12.2019, Cucuș Valentin a fost angajat în cadrul Inspectoratului General al Poliției în bază de concurs, dar nu întru executarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013 și a încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2020.

27. Prin ordinul IGP nr.700ef din 17.12.2019, Cucuș Valentin a fost angajat în funcția de ofițer superior de investigații al Secției combatere a infracțiunilor grave și criminalității organizate a DP mun. Chișinău a IGP al MAI.

28. Prin urmare, la data de 18.12.2019 Cucuș Valentin nu a fost angajat în funcția de „șef al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău”, iar în continuare nu a deținut această funcție niciodată.

29. Respectiv, faptul că Cucuș Valentin a participat la concursul de angajare și a promovat concursul, nu presupune temei de a considera că a fost executată hotărârea judecătorească.

30. Mai mult, chiar dacă Cucuș Valentin a fost angajat prin concurs în cadrul IGP, în toată această perioadă de timp, din data intrării în vigoare a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, în temeiul încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2020, Cucuș Valentin nu a deținut funcția de „șef al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Politie a mun. Chișinău”.

31. Astfel, reclamantul constată lipsa legăturii cauzale între obligația pozitivă a Ministerului Afacerilor Interne de a executa hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, în partea: „A-l restabili pe Cucuș Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de

Poliție a mun. Chișinău începând cu data de 11 iulie 2013” și faptul că, la data de 28.12.2019 Cucos Valentin a promovat concursul la funcția de ofițer superior de investigații al Secției combateri a infracțiunilor grave și criminalității organizate a DP mun. Chișinău a IGP al MAI.

32. Ministerul Afacerilor Interne nu a emis niciodată un act de executare a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, prin care să se dispună restabilirea lui Cucos Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

33. Astfel, sintagma „Se consideră restabilit Cucos Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău în perioada 11.07.2013 - 17.12.2019” din ordinul MAI nr.122ef. din 13.09.2022, nu are un temei juridic, ori trebuie să existe un ordin de restabilire la locul de muncă indicat de instanță.

34. În susținerea acțiunii reclamantului a invocat prevederile art. 153 alin. (3) al Codului de executare, care statuează că hotărârea judecătorească privind restabilirea la locul de muncă substituie hotărârea organului colegial, după caz, ori procedurile interne de desemnare sau de angajare și constituie temei pentru organul executiv de a emite ordinul de rigoare. Or, dacă instanța de judecată a dispus restabilirea la locul de muncă, angajatorul urmează să emită ordinul de rigoare cu privire la restabilirea la locul de muncă, în funcția corespunzătoare. Iar, dacă și există careva temei de a nu menține salariatul în funcție, angajatorul oricum este obligat să execute hotărârea privind restabilirea la locul de muncă, în funcția dispusă de instanța de judecată, iar ulterior să decidă cu privire la alte chestiuni ce se impun.

35. A solicitat Cucos Valentin anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.122ef. din 13.09.2022, în partea pct. 2, în temeiul căruia a intrat în vigoare pct. 1 al ordinului MAI nr. 388ef din 12.11.2013, prin care Cucos Valentin a fost repus în funcția de comisar al CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău și în partea pct.3, prin care se consideră restabilit Cucos Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău până la data de 17.12.2019, încasarea de la Ministerul Afacerilor interne în beneficiul lui Cucos Valentin a cheltuielilor de judecată.

36. La 07 noiembrie 2022, Cucos Valentin, a depus o cerere de completarea acțiunii prin care suplimentar a indicat că având în vedere faptul că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.122ef. din 13.09.2022, a fost emis contrar legii, în defavoarea lui Cucos Valentin, a fost înaintată o cerere prealabilă prin care a solicitat: reexaminarea procedurii de executare a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11.07.2013, devenită definitivă și executorie prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15.07.2020; anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.122ef. din 13.09.2022, în partea pct.2, în temeiul căruia a intrat în vigoare pct.1 al ordinului MAI nr.388ef. din 12.11.2013, prin care Cucos Valentin a fost repus în funcția de comisar al CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău; și în partea pct.3, prin care se consideră restabilit Cucos Valentin în funcția de șef

al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău până la data de 17.12.2019, emiterea în această parte a unui alt act administrativ favorabil prin care Cucuș Valentin să fie restabilit în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău de la data de 11.07.2013, fără a indica o dată de încetare a raporturilor de muncă.

37. Prin răspunsul nr.44/10-4395 din 01.11.2022, Ministerul Afacerilor Interne a respins cererea prealabilă ca fiind lipsită de temeii.

38. Solicită reclamantul anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.122ef. din 13.09.2022, în partea pct. 2, în temeiul căruia a intrat în vigoare pct. 1 al ordinului MAI nr. 388ef din 12.11.2013, prin care Cucuș Valentin a fost repus în funcția de comisar al CPS Rîșcani al CGP mun. Chișinău și în partea pct.3, prin care consideră restabilit Cucuș Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău până la data de 17.12.2019 și a răspunsului Ministerului Afacerilor Interne cu nr.44/10-4395 din 01.11.2022 la cererea prealabilă; obligarea Ministerului Afacerilor Interne să emită actul administrativ favorabil privind restabilirea lui Cucuș Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău de la data de 11.07.2013, fără a indica o dată de încetare a raporturilor de muncă; a încasa de la Ministerul Afacerilor Interne cheltuielile de judecată.

39. Prin hotărârea din 20 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Cucuș Valentin a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 76).

40. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 21 aprilie 2023 avocatul Musteață Eugeniu, în interesele apelantului Cucuș Valentin, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 aprilie 2023, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral. (f.d. 82-83).

41. Prin decizia din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Musteață Eugeniu, în interesele apelantului Cucuș Valentin și menținută hotărârea din 20 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

42. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, în cazul în care Cucuș Valentin considera că prin Ordinul nr. 122ef din 13.09.2022, nu a fost executată în mod corespunzător hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, acest fapt urma a fi invocat în cadrul procedurii de executare, însă nu în ordinea contenciosului administrativ. Or, anume instanța de judecată investită cu competența executării hotărârilor judecătorești, are și competență de a efectua analiza actelor/acțiunilor întreprinse de autoritatea publică la executarea unui act judecătoresc, devenit definitiv și irevocabil.

43. Or, prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2023, s-a stabilit că hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013, în partea restabilirii lui Cucuș Valentin în funcție, a fost

executată în modul corespunzător, astfel nefiind lăsat loc pentru interpretări referitor la perioada restabilirii, după cum pretinde apelantul în cererea de apel.

44. Totodată, instanța de apel a reiterat argumentele apelantului ce țin de pretensele ilegalități ale ordinului contestat, în partea în care s-a considerat restabilit Cucuș Valentin în funcția de șef a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău doar pentru perioada 11.07.2013 – 17.12.2019, apreciindu-le ca întemeiate, or, materialele cauzei atestă că, începând cu data de 17 decembrie 2019, în urma promovării unui concurs, prin ordinul IGP al MAI nr.700ef, Cucuș Valentin a fost numit în funcția de ofițer superior de investigații al Secției Combatere a infracțiunilor grave și criminalității organizate al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, ulterior reclamantul ocupând și alte funcții din cadrul subdiviziunilor Inspectoratului General al Poliției, exercitând inclusiv și funcția de șef interimat al IP Botanica, iar raporturile de serviciu ale reclamantului au încetat definitiv în baza ordinului IGP nr.42ef din 28.01.2022, în legătură cu acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

45. Astfel, în perioada 18.12.2019 - 01.02.2022 Cucuș Valentin a deținut funcții publice cu statut special și a exercitat atribuții de putere statală în numele autorității din care făcea parte, realizând competențe atribuite acesteia, ce presupune desfășurarea unei activități administrative (emiterea actelor administrative individuale și normative, încheierea contractelor administrative, efectuarea actelor reale și operațiunilor administrative), care au produs nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea și stingerea raporturilor juridice de drept public.

46. Instanța de apel a conchis că, în cazul admiterii pretențiilor, așa cum au fost formulate de reclamant (obligarea MAI să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Cucuș Valentin în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău de la data de 11.07.2013, fără a indica o dată de încetare a raporturilor de muncă), instanța de judecată prin hotărâre judecătorească ar anihila perioada de activitate a reclamantului de la 18.12.2019 până la 01.02.2022, fapt inadmisibil în împrejurările descrise.

47. La 04 ianuarie 2024 Cucuș Valentin, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, a depus recurs, completat ulterior la 14 februarie 2024, împotriva deciziei din 12 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

48. În motivarea recursului a susținut că, hotărârea instanței de fond este nemotivată iar decizia instanței de apel este arbitrară.

49. Recurentul a susținut că, instanța de judecată nu s-a expus asupra elementelor esențiale ale cauzei.

50. În opinia recurentului, instanța a ajuns arbitrar la concluzia că pretenția apelantului ține de executarea hotărârii și urmează a fi cercetată prin prisma prevederilor art. 249 al Codului administrativ.

51. Cucos Valentin, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu a susținut că, nu există nici un act administrativ de restabilire a lui Cucos Valentin în funcția anterior deținută de „șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău”, respectiv nu există nici un substrat factologic din care ar rezulta că Cucos Valentin a deținut funcția de șef al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

52. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

78. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

79. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

80. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

81. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului recurentului la data de 31 ianuarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.149). Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

82. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

83. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

84. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

85. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

86. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Cucos Valentin, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

87. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în

sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

88. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

89. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

90. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

91. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

92. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

93. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Cucos Valentin, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc